

Marta Bevc

*Dom je tam,
kjer je srce. ♥*

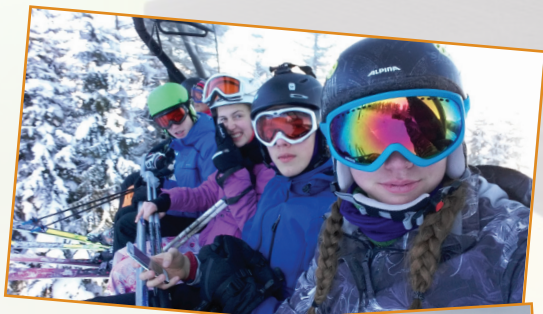
Pozdrav v slovo!

Ne morem si misliti, da je vse že za mano, da je konec. Konec želimeljskega zraka, skupnih potovanj, učenja nemščine ;), konec domskih piknikov, Strgane strune, DJB turnirja ... Res mi je težko, ko se zavem, da počasi odhajam iz Želimeljske doline. Sploh pa, ker odhajam na tak način – na daljavo.

Želimlje so postale moj DOM, ki ga bom vedno nosila v srcu. Tu sem zrastle. Šele ko na vse gledaš z distance, se zaveš, koliko ti kaj pomeni in kaj vse bi dal, da bi

bilo še kdaj tako. Neizmerno sem hvaležna za pretekla štiri leta, čeprav ni bil vsak dan z *rož'cami posejan*. Hvaležna sem za smeh (v klopek :)), za nore dogodivščine, za čisto vsakega posameznika, s katerim so se križale moje poti in me s tem obogatile v različnih pogledih. Hvala, da ste me kot skupnost učili *biti to, kar si*, misliti s svojo glavo in se, kadar je treba, postaviti zase. Hvala, da se trudite obarvati našo mladost in nas vzgajati.

Sedaj obogatena stopam naprej, hitim novim dogodivščinam naproti in se s solzami v očeh poslavljam od vas vseh. Želim vam, da boste drug drugemu še naprej, tako kot ste bili meni, blagoslov.

Z naslednjimi besedami sem v prvem letniku vkorakala v želimeljsko pravljico in tako jo želim tudi končati ter z njimi hoditi naprej: *Življenje veliko, visoko, večno, kličem ti dober dan!*

IZ SRCA HVALA!

Pripravili smo plesne čevlje in slavnostna oblačila ...
upamo, da kmalu lahko zaplešemo skupaj!
Profesorji

Vzgojitelj Sašo

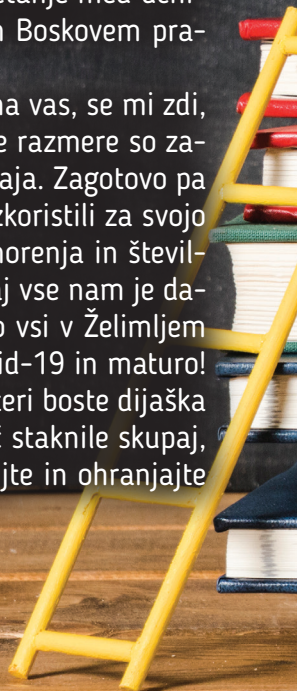
*Drage
maturantke,
dragi
maturanti!*

Ko sem začel delati na Gimnaziji Želimlje, so me na informativnih dnevih mnogi starši vprašali, če sem dijak. Kljub temu da dijak nisem že nekaj časa, se še zelo dobro spominjam svojega slovesa od Želimelj. Ni mi bilo lahko. Vedel sem, da bom pogrešal druženje na hodnikih (ženskih) vzgojnih skupin, norčije s cimri, nogomet pod žgočim soncem, klepetanje med učnimi urami, pogovore s profesorji in vzgojitelji, pico ob don Boskovem prazniku in še in še.

Ampak vsakega obdobja je enkrat konec. Ko pomislim na vas, se mi zdi, da bo morda vaše slovo od Želimelj še težje. Nepredvidljive razmere so zaključile šolsko leto, še preden smo dobro dojeli, kaj se dogaja. Zagotovo pa se je vse to zgodilo z nekim namenom. Morda ste ta čas izkoristili za svojo osebno rast ali ste si samo oddahnili od nenehnega norenja in številnih obveznosti. Mislim pa, da smo v tem času vsi dojeli, kaj vse nam je dano, in za to smo lahko hvaležni. Čez nekaj let se vas bodo vsi v Želimljem spominjali kot tiste maturante, ki so hkrati premagali covid-19 in maturo!

Že zelo kmalu boste zakorakali vsak v svojo smer. Nekateri boste dijaška leta pogrešali, drugi ne; nekatere vaše poti se ne bodo več staknile skupaj, spet druge bodo ostale povezane do konca življenja. Negujte in ohranjajte

medsebojne odnose, saj so zelo dragoceni. Ostanite zvesti samim sebi in vztrajno sledite svojim sanjam. Včasih bo težko, a vi zmorete.

Konec dijaških let ni samo konec, ampak je tudi začetek. Začetek nečesa novega, lepega. Vsako obdobje je po svoje lepo in tudi obdobje, ki je sedaj pred vami, ima prav poseben čar. Izkoristite ga!

Kdaj pa le pridite pogledat nazaj k nam, v Želimljem boste vedno dobrodošli!

